

تصمیمات محاکم

تصمیم دیوان عالی تمیز بر نقض در مورد نقض رسیدگی از طرف محکمه استیناف

۱۳۸۴۶ - ۱۷۹۴ مورخ ۶ - ۸ - ۱۶ چنین رأی داده است :

(محصل استدلال و بنیای رای محکمه استیناف در صدور حکم بیحقی مستدعی تمیز در اعتراض به تقاضای ثبت اراضی مورد اختلاف آن است اولاً و وجه ادعای معترض از جهت مقدار و کیفیت استحقاق غیر معلوم و دعوی اختصاصی مورد دعوی معترضین بدلا دلیل است .

ثانیاً قبول تقاضای ثبت معترض علیهما تا درجه قرینه تصرف آنان نسبت با اراضی مورد نزاع تلقی میشود و بالفرض که وضعیت طبیعی محل بطوریکه عضو محقق در صورت معاینه بدان اشاره کرده مدعای معترضین را تقویت نماید در قبال تصرف معترض علیهما و اقرار کتبی مالکین در ضمن اظهارنامه ممیزی تأییری نخواهد داشت و استدلال مزبور موجه و صحیح نمیباشد چه :

اولاً جهل محکمه با امریکه در ضمن فقره اولی ذکر شده با امکان تحقیق مجوز صدور حکم نخواهد بود و ثانیاً صرف قبول تقاضای ثبت اراضی مورد اختلاف در ضمن تقاضای ثبت از طرف معترض علیهما و بعنوان جز ثبت با اینکه مورد اعتراض واقع گردیده است برای احراز تصرف معترض علیهما در اراضی مزبوره کافی نیست و به تنهایی نمیتواند قرینه تصرف واقع گردد و بالفرض اینکه وضعیت طبیعی محل بطوریکه عضو محقق در صورت معاینه اشاره نموده و در ضمن حکم مورد شکایت نیز بدان اشاره شده است ادعای معترض را تقویت نماید لازم بوده محکمه نسبت به تصرف طرفین دعوی در اراضی که مستعد تعایف احشام بوده و گاهی هم محل زراعت واقع گردیده است تحقیقات دقیق تری نموده باشد و پس از احراز تصرف مالکانه و اینکه اراضی مورد نزاع مورد استفاده یا انتفاع

چند نفر به تقاضای ثبت ملک از طرف دو نفر نسبت به مقداری از زمین آن ملک اعتراض کرده محکمه بدایت مدعیان را محکوم به بیحقی کرده محکوم علیهما استیناف داده محکمه استیناف پس از رسیدگی خلاصه چنین رأی داده است :

(اولاً و وجه ادعای معترضین از جهت مقدار و کیفیت استحقاق از لحاظ معلوم نبودن اشخاص مالک هر دو ملک مجاور معلوم نیست به علاوه دعوی اختصاصی تمام مورد دعوی معترضین بی دلیل است زیرا شماره متقاضیان ثبت آن ملک طبق تصدیق اداره ثبت از شماره معترضین بیشتر است و سواى معترضین عدّه دیگری در آن ملک سهم خواهند بود . ثانیاً از صورت معاینه و تحقیقات محلی و اظهارات شهود طرفین مستفاد میشود که اراضی مورد نزاع مستعد تعایف احشام بوده و زمانی هم در آن زراعت میشده و این معنی با الاحظه اقرار کتبی بقیه مالکین (غیر از معترضین با اینکه ملک آنها اراضی دیم زار ندارد و اینکه اراضی بائر آن غیر قابل آبادی است کشف است که اراضی مورد نزاع جزء ملک معترضین نیست .

ثانیاً قبول تقاضای ثبت دو نفر مستأنف علیه تا درجه قرینه تصرف آنان با اراضی مورد نزاع تلقی میشود و مؤید این موضوع شهادت شهود است و با احراز این معنی بر فرض که وضعیت طبیعی محل که عضو محقق در صورت معاینه بان اشاره کرده مدعای معترضین را تقویت کند در قبال تصرف مدعی علیهما و اقرار سابق معترضین ضمن اظهارنامه ممیزی تأییری نخواهد داشت بنابراین حکم بدوی بی اشکال است و تایید میشود .)

یکی از محکوم علیهما از حکم مزبور تمیز داده دیوان عالی تمیز شوبه (۳) پس از رسیدگی در حکم شماره

مالکانه چه طرفی است حکم مقتضی را صادر نماید بنا
بمراتب نظر به نقصان تحقیقات و موجه نبودن استدلالات
محکمه حکم مورد استدعای تمیز مخدوش و با اتفاق آراء
(منقوض است)

تصمیم دیوان عالی تمیز بر ابرام در مورد استیناف از قرار مستنطق راجع به جرائم اسماری

نیست و نظر محکمه استیناف بجای خود در مورد شکایت
شاکیان خصوصاً از آراءهای مستنطق صحیح است زیرا
هر چند در ماده ۱۷۱ تصریح نشده که حق شکایت برای شاکی
خصوصی نسبت بقرار مستنطق وقتی حاصل میشود که مدعی
الیه و نیز اظهار عقیده نموده باشد ولی بر حسب مستنطق
از مجموع مواد فصل اول از باب دوم اصول محاکمات جزائی
راجع بوخلاف مستنطق و مدعی العموم و مواد مربوطه
دیگر از اصول مزبور و اینکه تاثیر اوامر مستنطق نسبت
به حق شاکی خصوصی نوعاً وقتی مصداتی پیدا میکند که
مدعی العموم بآآن موافقت کرده و جریان امر جزائی
موقوف شده باشد اقدام شاکی خصوصی قبل از اجراء
مقررات ماده ۶۲ تا ۶۹ اصول فوق الذکر بطوری که
محکمه استیناف تشخیص داده بيمورد است و هر چند نظر
محکمه استیناف که قرار مورد شکایت استینافی را قرار
مستنطق تلقی کرده و آثار مترتبه بر قرار مستنطق را در
این مورد منظور و با استدلال مرقوم قرار رد عرض حال
استینافی را صادر کرده صحیح نیست چه طبق ذیل ماده
۹ قانون معاملات اسمار خارجی مصوب اسفند ۱۳۱۴ محاکمه
متخلفین از قانون مزبور و مقررات و نظامنامه های مربوطه
بان منحصراً باید در محکمه که از طرف وزارت عدایه
بای جرائم اسماری در تهران معین میشود پس آید و
اصولاً مدعی العموم و مستنطق محکمه مزبوره صلاحیت
تحقیق و تعقیب را خواهند داشت چنانکه بخشنامه وزارت
عدایه استنادی کمیسیون اسمار نیز مشعر بهمین معنی است
و از لحاظ اینکه اجراء وظیفه از طرف مدعی الیه و
مرکز در تمام کشور خالی از اشکال نبوده بوار که ها و
امنای صلح ولایات دستبردار شده بطوریکه مدعی العموم
بدايت مرکز مستقیماً به آنها سمت نمایندگی داده
تحقیقات مقدمان را از متخلفین اسماری ارجاعی از گمرک

بموجب ماده ۹ قانون اسمار مصوب اسفند ۱۳۱۴
محاکمه متخلفین از این قانون در تهران در محکمه که
وزارت عدایه برای رسیدگی به جرائم اسماری اختصاص
خواهند داد بعمل می آید .
کسی در خارج از تهران بانتهام تخلف از قانون
اسمار بموجب شکایت کمیسیون اسمار مورد تعقیب واقع
شده و قائم مقام مستنطق محل رسیدگی و تحقیق نموده
و در نتیجه متهم را قابل تعقیب تشخیص نداده است -
کمیسیون اسمار از قرار مزبور استیناف خواسته محکمه
استیناف تهران پس از رسیدگی چنین رای داده است
بر طبق ماده ۱۷۱ قانون اصول محاکمات جزائی شاکی
خصوصی وقتی میتواند نسبت بقرار مستنطق شکایت استینافی
کند که مدعی العموم با قرار مزبور موافقت کرده و
حقوقی از شاکی مزبور تضییع و تضییق شده باشد چون
در این مورد مواد ۱۶۳ بعد قرن مزبور رعایت نشده
و هنوز هم مدعی العموم اظهار عقیده نگرده و جریان
تحقیقاتی پرونده ناقص است عرض حال استینافی شاکی
خصوصی بر طبق مقررات تقدیم نشده و قابل رسیدگی نیست
کمیسیون اسمار از قرار مزبور تمیز خواسته -
دیوان عالی تمیز شعبه (۲) پس از رسیدگی در حکم شماره
۱۳۴۵/۲۰ مورخ ۱۶۷/۱۸ چنین رای داده است :
«اعتراض درخواست کننده تمیز (کمیسیون اسمار
بر قرار محکمه استیناف خلاصه آنکه استناد محکمه بماده
۱۷۱ اصول محاکمات جزائی باینکه شاکی خصوصی
وقتی میتواند نسبت بقرار مستنطق شکایت استینافی نماید
که مدعی العموم با قرار مذکور موافقت کرده و حقوقی
از شاکی خصوصی تضییع و تضییق شده باشد بوجه است
زیرا در ماده مزبور بطور اطلاق این حق برای شاکی
خصوصی مقرر شده و لذا قرار رد عرض حال استینافی به

آخری عقیده آنان بمنزله اظهار نظری است که مدعی -
العموم و معاونین او نسبت بامری مینمایند لیکن چون
این اشکال در نتیجه قرار محکمه استیناف که رد عرض حال
استینافی است تأثیری ندارد و بهر حال قرار مورد شکایت
استینافی اساساً قابل استیناف نبوده حکم مورد رد خواست
تمیز با اتفاق آراء بالتبقیحه ابرام میگردد.

انجام و دستور پار که بدایت مرکز را بموقع اجراء
گذارد بر رنده را ضمن اظهار عقیده نزد مدعی العموم
بدایت مرکز بفرستند و بدیهی است سمت آنها در این موارد
فقط نمایندگی مدعی العموم بدایت مرکز است و بعنوان
مستنطقی انجام وظیفه مینمایند تا اظهار عقیده آنها قرار
مستنطق شناخته شده و بموجب ماده ۱۷۱ اصول محاکمات
جزائی و مقررات مربوطه قابل استیناف باشد و به عبارت

تصمیم دیوان عالی تمیز بر نقض

در مورد ابطال قرار اصالت سند در محکمه استیناف و عدم رسیدگی آن محکمه باصالت سند

مزبور پیش از صدور حکم

(رأی محکمه استیناف بطور کامل صادر نشده است
زیرا در صورتیکه رسیدگی محکمه ابتدائی راجع باصالت
صلحنامه در نظر محکمه مزبور موجه نبوده لازم بود که خود
محکمه مزبور پس از فسخ حکم مستأنف عنه قرار رسیدگی
داده و بسایر ادله مدعیه و شهودی که در ورقه استهادیه اطلاعات
خودشانرا نوشته اند رسیدگی و تحقیقات نموده پس رأی مقتضی
را صادر کنند بنابراین رسیدگی محکمه ناقص و حکم
میز عنه بموجب ماده ۳۴۰ قانون اصول محاکمات حقوقی
باتفاق آراء منقوض است ۰۰۰)

حکمی از محکمه بدایت باستناد قباله تکاحیه و
ورقه صلح نامه که قرار اصالت آن صادر شده بوده بر
نفع مدعیه صادر شده - مدعی علیه از حکم مزبور استیناف
داده محکمه استیناف پس از رسیدگی با اعتراضات مستأنف از
احاط آنکه شهادت شهود برای اثبات صحت انتساب صلحنامه
بمصلح کافی نبوده قرار اصالت صلحنامه را مخدوش دانسته
و حکم بدایت را فسخ و مستأنف علیه را محکوم بیبیطقی
کرده است - محکوم علیه تمیز خواسته - دیوان عالی
تمیز شعبه (۴) پس از رسیدگی در حکم شماره
۱۳۶۶۹ ر ۱۷۲۵ مورخ ۲۵ ر ۱۶ ر ۱۶ چنین رأی داده است:

تصمیم دیوان عالی تمیز بر نقض

در مورد عدم سرایت دستور ماده ۱۷ تسریع راجع بموعده

در مورد اخطار رفع نقص

مقرر استیناف داده از طرف دفتر محکمه استیناف اخطار
رفع نواقص شده که در ظرف دو روز با رعایت مسافت
تکمیل نماید - مستأنف در فردای آخرین روز ابلاغ
اخطاریه عرض حال را تکمیل کرده مراتب از طرف دفتر
بمحکمه گزارش و محکمه مزبور باستناد اینکه تاریخ

بموجب ماده ۱۷ قانون تسریع - (۰۰۰ برای حساب
کلیه مواعدهای قانونی که از روز ابلاغ بااعلام حکم یا قرار
شروع میشود روز ابلاغ یا اعلام جزء مدت محسوب نیست
و تا فردای آخرین روز موعده میتواند عرض حال داد
کسی در محکمه بدایت محکوم شده و در موعده

ابلاغ ورقه اخطاریه سوم تور بوده و با ملاحظه مدت مسافت که هشت روز بوده و دو روز هم مدت قانونی بوده و آخرین روز مهلت روز ۱۳ تیر است و مستأنف در آن روز تکمیل ننموده و حضور او برای تکمیل در روز ۱۴ خالی از تأثیر بوده قرار رد عرضحال استینافی را میدهد .

محکوم علیه تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۱) در حکم شماره ۱۶۹۱۴۱۶۹ مورخ ۱۶۷۲۸ ر ۱۶۷۲۸ پس از رسیدگی چنین رأی داده است :

(هر چند تاریخ ابلاغ اخطاریه راجع بتکمیل نواقص عرضحال استینافی بهستدعی تمیز سوم تیر ۱۳۱۶ بوده و حضور او هم برای تکمیل بر حسب تصدیق مدیر دفتر استیناف در روز چهاردهم ماه مز بوره مسلم است و با احتساب مدت مسافت از عراق بطهران که هشت روز است بضمیمه دو روز مدت قانونی که برای تکمیل مقرر است و اضافه شدن يك روز ابلاغ بر آن روز آخر مدت سیزدهم خواهد بود و حضور مشارالیه برای تکمیل خارج از مدت بنظر

میرسد و ایکن نظر باینکه مدت تکمیل نواقص هم از مواعد قانونی بشمار است و آخرین روز مدت قانونی بر حسب ذیل ماده ۱۷ از قانون تسریع فردای آخرین روز مدت انقضاء موعد قرار داده شده که براین تقدیر بر هر مدت قانونی دو روز اضافه میشود و در اینصورت آخرین مدت در این مورد روز چهاردهم محسوب میگردد نه روز سیزدهم خاصه که بعد از ظهر روز ۱۳ عدلیه تعطیل بوده و موقعی برای تکمیل نبوده تا اقام بتکمیل به عمل آید و ذکر جمله (تا فردای آخرین روز موعد میتوان عرضحال داد) دلیل حصر حکم ماده مز بوره بموردی که عرضحال تقدیم نشده باشد نیست بلکه شامل موردی هم که عرضحال تقدیم شده و ناقص بوده نیز میباشد بنابراین قرار مورد استدعای تمیز مخدوش است و نقض میشود و قضیه بشعبه مز بوره رجوع میگردد که نسبت به عرضحال استینافی رسیدگی نماید) .

تصمیم دیوان عالی تمیز بر نقض

۱ - در موردی که مدعی به مثلی بوده و رأی بقیمت داده شده

۲ - در موردی که به مماینه و تحقیق محلی ترتیب اثر داده نشده

شعبه (۱) دیوان عالی تمیز پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۶۷۱۱۱۶۷۱ مورخ ۱۳۴۱۱ ر ۱۳۴۱۱ چنین رأی داده است :

• بر حکم استینافی چند اشکال مهم وارد است :
(۱) آنکه محکمه برای احراز اینکه معدن مورد دعوی وجود دارد یا نه و اینکه آیا مدعی علیه از معدن مز بور استخراج نمک کرده یا نه قرار تحقیق و مماینه محلی صادر کرده و پس از اجراء قرار بعنوان آنکه از حکم استینافی که مورد استناد مدعی بوده وجود معدن مز بور استنباط میشود باطلاعات اهل محل (چه در قسمت عدم وجود معدن جداگانه باین اسم و چه در قسمت عدم استفاده) ترتیب اثر نداده و باینکه در جائه اخیر برای

کسی باستناد اجاره معدن نمک بر مستأجر يك قسمت دیگر از معدن نمک اقامه دعوی کرده بعنوان آنکه مستأجر مز بور در قسمتی از معدن مورد اجاره مدعی تمیزی و تصرف کرده و قیمت مقدار استفاده بابت نمک استخراج شده را مدعی به قرار داده - محکمه بابت مدعی را از لحاظ آنکه مدارك او دلالت بر شمول مورد اجاره بمعدن مورد دعوی ندارد و همچنین دلالتش کافی برای اثبات استفاده مدعی علیه از معدن مز بور نیست محکوم به بیحقی مینماید - محکوم علیه استینافی خواسته محکمه استینافی پس از ارجاع امر بخبره و اظهار نظر خبره ها حکم بدوی را فسخ و مدعی علیه را طبق نظر خبره ها محکوم کرده است - محکمه مثالی از حکم مز بور تمیز خواسته

حکم اتخاذ شده مبتنی بر تحقق و معاینه برای تشخیص آنچه نمک استخراج شده نیست بلکه از روی نظر کلی و تخمینی است و چنین عقیده نمیتواند مبنای حکم واقع شود.

(۳) پس از احراز مالکیت مدعی نسبت بنمک استخراجی و تعیین مقدار آن چون نمک از اجناس مثلی است باید معادل مقدار مستخرج حکم بجنس صادر شود نه قیمت آن بنا بر مراتب مذکوره حکم مورد استدعاء بجهاتی صحیح نبوده و بموجب ماده ۳۴۰ قانون آزمایش با اتفاق منقوض است «

روشن شدن قضیه طرفین توافق بتجدید معاینه مجاری نموده اند محکمه مورد توجه قرار نداده و حال آنکه از حکم استینافی مورد استناد و اظهارات مستدعی تمیز در مراحل محاکمه بهیچوجه اقراری بوجود چنین معدنی استفاده او از آن بنظر نمیرسد در این صورت محکمه مکلف بوده با رسیدگی کامل حقیقت امر را احراز کند. (۲) با فرض احراز وجود معدن مخصوص استفاده مستدعی از آن بایستی مقدار استخراجی مشارالیه مشخص گردد چه در این مورد ضمان متصرف تحقق نمییابد مگر نسبت بمقدار مستخرج از معدن و عقیده خبره ها که مبنای

تصمیم دیوان عالی تمیز بر نقض

در موردی که محکمه استیناف شکستن درخت کنار خیابان را

جرم ندانسته است

« اعتراض مدعی العموم استیناف تهران بر حکم استینافی خلاصه آنکه (عمل ارتكابی متهم جرم و مشمول ماده ۱۲۸ قانون مجازات عمومی بوده و حکم محکمه استیناف دائر بتبرئه مشارالیه بدخاطر جرم نبودن عمل مخالف قانون بشمار میرود) نتیجه بر حکم مزبور وارد است زیرا هر چند ماده مزبوره ناظر بقطع یا انلاف اشجار شوارع و معابر عمومی میباشد پنجوی که اشجار بکلی از بین برود و عمل ارتكابی متهم را بر حسب تشخیص محکمه که شکستن قسمتی از آن بوده نمیتوان مشمول آن ماده دانست لیکن چون طبق شق ۱۴ از ماده (۱) قسمت اول نظامنامه امور خلافی قطع نمودن شاخه اشجار معابر عمومی از جرائم و تقصیرات خلافی شناخته شده و عمل مزبور بر فرض ثبوت مشمول آن میباشد لذا حکم محکمه دائر بتبرئه مشارالیه بعنوان جرم نبودن عمل مخالف قانون محسوب و بموجب ماده ۴۳۰ اصول محاکمات جزائی با اتفاق آراء نقض می شود «

بموجب ماده ۱۲۸ قانون مجازات - هر کس درختهای میدان گاهها و باغهای عمومی و شوارع و مانند آنها را بدون حق قطع یا تلف کند از ده روز تا یکماه حبس و بتأدیه خسارت محکوم خواهد شد :

طبق شق ۱۴ از ماده (۱) نظامنامه امور خلافی - کسی که شاخه اشجار متعلق بغير و یا اشجار معابر عمومی را قطع کند بيك تا دو روز حبس تکديری و یا بپرداخت ۳ ريال تا ده ريال محکوم خواهد شد .

کسی باتهام شکستن درخت کنار خیابان و حمل و بردن بطرف کس دیگر مورد تعقیب پار که بدایت واقع و باستناد ماده ۱۲۸ قانون مجازات در محکمه جنحه طرح شده محکمه عمل انتسابی را جرم ندانسته و متهم را تبرئه و محکمه استیناف نیز تأیید کرده است .

مدعی العموم استیناف بر حکم مزبور اعتراض تمیزی کرده - دیوان عالی تمیز شعبه (۲) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۶۴۲/۹۷۷۶ مورخ ۱۹/۷/۱۶ چنین رأی داده است :

تصمیم دیوان عالی تمیز بر نقض در مورد عدم تشخیص و عدم تعیین مبلغ نصاب در اختلاس و عدم تعیین مبلغ تحقیقی جرمه

مشار الیه بنظر نمی‌رسد لیکن حکم محکمه در قسمت تعیین مجازات او نسبت بیک فقره از وجوه اختلاس (پاکت بیمه شده محتوی ۱۲ روپیه) خالی از اشکال نیست زیرا انطباق عمل مزبور با مواد استنادیه محکمه و تعیین مجازات حبس تأدیبی و حکم بنادیه دو برابر وجه اختلاس شده بعنوان غرامت موقوف بر این است که قیمت روپیه باریال و نقد رایج داخلی تبدیل و زائد بودن آن بر پانصد ریال تحقیقاً تشخیص و بالتعقیبه مبلغ دو برابر آن که غرامت نقدی است و اصولاً باید در حکم محکمه معین شده باشد مورد حکم واقع گردد و چون محکمه در حکم خود فقط بمحتوی بودن پاکت بیمه شده به ۲۰۰ روپیه اکتفاء نموده و از این جهت حکم مزبور مخدوش و بر خلاف اصول بشمار می‌رود لذا بموجب ماده ۴۳۰ اصول محاکمات جزائی حکم مورد درخواست تمیز نقض میشود (....)

یکبار مستخدم پست با اتهام باز کردن سه فقره پاکت بیمه و تصرف وجه محتوی آن که در امانت دولت بوده در دیوان جزا تحت تعقیب واقع شده و با استناد ماده ۱۳۸ (راجع بپاکت کردن پاکت‌ها) و ماده ۱۵۲ (راجع باختلاس اموال دولت) در قسمتی که کمتر از پانصد ریال بوده بانفصال و پنج برابر جرمه محکوم شده و در قسمت ۲۰۰ روپیه بعنوان زائد بر پانصد ریال بدو ماه حبس و انفصال و پرداخت ۲ برابر محکوم شده است.

محکوم علیه از حکم مزبور تمیز خواسته -
شعبه (۲) دیوان عالی تمیز پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۰۰۳۴/۱۴۷۳ مورخ ۱۳۱۶/۶/۲۷ چنین رأی داده است:

(هرچند خواستار تمیز فقط درخواست رسیدگی تمیزی نموده بدون بیان هیچگونه اعتراض قانونی و اشکالی هم که مؤثر در نقض حکم مورد درخواست تمیز باشد از جهت رعایت اصول و ثبوت تفصیرات متنسبه به

تصمیم دیوان عالی تمیز بر ابرام

در مورد رد عرضحال استیناف از قرار تأمین مدعی به

صادر از محکمه جنحه بر حسب درخواست مستنطق

خواسته - محکمه استیناف پس از رسیدگی چنین رأی داده است: (قرار مستأنف عنه از قرارهایی نیست که مستقلاً قابل استیناف باشد و اینکه در جمله سوم ماده ۳۴۳ قانون اصول محاکمات جزائی استیناف از قرار تأمین مدعی به شاکی خصوصی جایز شده مشروط است و اینکه محکمه جنحه در حین رسیدگی به قضیه جزائی قرار تأمین مدعی به را صادر کرده باشد چون قرار مستأنف عنه به -

نسبت با اموال کسی که تحت تعقیب جزائی در دائره استنطاق بوده بر حسب درخواست تأمین ضرر و - زبان از طرف مدعی خصوصی و تقاضای مستنطق محکمه جنحه قرار تأمین مدعی به با استناد ماده ۶۸ قانون اصول محاکمات جزائی صادر کرده است - متهم با استناد شق ۳ از ماده ۳۴۳ اصول محاکمات جزائی (راجع بموارد استیناف از رأی محکمه جنحه) از قرار مزبور استیناف

دائرة استنطاقی نیز شروع به محاکمه محسوب است لذا قرار تأمین که بر حسب تقاضای مدعی خصوصی طبق ماده ۶۸ اصول مز بوره از محکمه جنحه صادر میشود مشمول ماده ۳۴۳ و قابل استیناف خواهد بود) وارد نیست زیرا ماده ۳۰۷ بطوریکه در آن قید شده ناظر بموردی است که بدون تحقیقات اولیه و استنطاق ممکن است که جزائی ماهیه در محکمه جنحه طرح شود و ماده ۳۴۳ همچنانکه در خود آن ماده تصریح گردیده قرارهایی را که در ضمن محاکمه (رسیدگی باصل دعوی جزائی) در محکمه جنحه صادر میشود - مستقلاً قابل استیناف شناخته و برای اینکه قرار تأمین صادر از محکمه جنحه طبق ماده ۶۸ در اثر تقاضای شاکی خصوصی و مراجع استنطاق طبق ماده ۶۸ مستقلاً قابل استیناف باشد مستند قانونی نیست لذا قرار مورد درخواست تمیز که مبنی بر همین نظر صادر شده بدون اشکال قانونی و باتفاق آراء ابرام می گردد.

موجب درخواست قاضی تحقیق صادر شده مشمول ماده مز بوره نیست تا قابل استیناف شمرده شود زیرا هنوز اصل قضیه مرحله تحقیقیه را نپیموده و قرار نهائی از دائرة استنطاقی صادر نشده و محکمه جنحه داخل رسیدگی در اصل اتهام نشده و قراریکه طبق ماده ۶۸ قانون اصول محاکمات جزئی صادر شده خارج از حدود ماده مز بوره است و مستقلاً قابل استیناف نخواهد بود بنابراین عرض حال استینافی مردود است)

محکوم علیه تمیز خواسته - شنبه (۲) دیوان عالی تمیز در حکم شماره ۶۴۱۴۹۸۹ مورخ ۲۹/۶/۱۳۶۱ پس از رسیدگی چنین رأی داده است:

«اعتراض خواستار تمیز برقرار مورد درخواست خلاصه آنکه (مطابق مستنبط از ماده ۳۰۷ و مواد مربوطه از اصول محاکمات جزائی در تاریخی که متهم تحت تعقیب جزائی در میاید محاکمه او شروع میشود و تحقیقات